

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.069 van 10 juli 2002
in de zaak A. 98.044/VII-25.039**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat P. ROBERT,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van Ecuadoriaanse nationaliteit, op 1 december 2000 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2000 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 14 november 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 1 maart 2000 en verklaarden zich op 27 maart 2000 vluchteling.

1.2. Op 8 mei 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken twee beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 november 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen letterlijk als volgt :

ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 24 juli 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Spaanse taal machtig is.

Betrokkene bezit de Ecuadoraanse nationaliteit en verklaart afkomstig te zijn van Quito. Sinds 1988 zou hij lid geweest zijn van de "Movimiento Popular Democratico" (MPD) en zou hij gewerkt hebben in het administratieve departement

van de partij. Vanaf 1998 zou hij ingestaan hebben voor de persoonlijke veiligheid van het "MPD"-parlements lid Ivan Rodriguez. Betrokkene verklaart dat hij tijdens de nacht van de staatsgreep van 21 januari 2000 aanwezig was in het nationale parlement. Ivan Rodriguez zou hem bevelen hebben in een kantoor in het parlement een tas met documenten op te halen. Betrokkene zou het bewuste kantoor opgezocht hebben maar trof er geen tas aan. Op 15 februari 2000 zouden 's nachts enkele personen de ramen van betrokkenes huis ingegooid hebben en betrokkene ervan beschuldigd hebben dat hij documenten gestolen zou hebben. Die nacht zou betrokkenes vrouw hem verteld hebben dat zij eerder al een anoniem telefoontje ontvangen had waarin verwezen werd naar "de documenten". Betrokkene en zijn gezin zouden na dit voorval gevlucht zijn naar Sangolqui, het dorp van de moeder van betrokkenes echtgenote. Op 23 februari 2000 zouden twee gewapende mannen betrokkene in dat huis hebben aangevallen. Ze zouden gedreigd hebben betrokkene te vermoorden als hij de documenten niet teruggaf. Betrokkene zou hierop besloten hebben het land te ontvluchten. Hij verliet Ecuador in het gezelschap van zijn vrouw XXX en zijn zoontje D. S. op 29 februari 2000. Op 1 maart 2000 zouden ze in België aangekomen zijn, alwaar ze hun asielaanvraag indienden op 27 maart 2000.

Aan betrokkenes relaas kan echter geen geloof gehecht worden. Betrokkene legt immers bedrieglijke verklaringen af wat betreft zijn lidmaatschap van het MPD. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie rapport Ambabel Bagota, dd. 21 september 2000, dat info inwon bij de "MPD") blijkt dat betrokkene zich pas op 24 februari 2000, zijnde vijf dagen voor hij Ecuador verliet, lid heeft gemaakt van de partij. De partij ontkent dat betrokkene lijfwacht zou geweest zijn. Betrokkene zou wel privé-veiligheidsfuncties uitgeoefend hebben voor de heer Rodriguez in de periode 1994-1996 (info dd. 27 september 2000), maar deze gegevens komen in geen geval overeen met de door betrokkene afgelegde verklaringen.

Gezien betrokkenes vluchtrelaas volledig gebaseerd is op zijn beweerde langdurige lidmaatschap bij de "MPD" en hieraan helemaal geen geloof kan worden gehecht komt betrokkenes vluchtrelaas in een bedrieglijk daglicht te staan.

De door betrokkene voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbesluiten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren

(...).".

ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 24 juli 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Spaanse taal machtig is.

Betrokkene bezit de Ecuadoraanse nationaliteit en verklaart afkomstig te zijn uit Quito.

Betrokkene baseert haar aanvraag op de door haar echtgenoot, XXX, aangebrachte vluchtmotieven. De asielaanvraag van betrokkenes echtgenoot werd echter door de Commissaris-generaal bedrieglijk bevonden. Bijgevolg kan ook betrokkenes asielaanvraag niet ontvankelijk verklaard worden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het

grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...).".

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen in een enig middel de schending aanvoeren van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat zij stellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn conclusie, als zou de verklaring van de eerste verzoekende partij wat betreft haar lidmaatschap van het MDP onwaar zijn, steunt op verslagen van de Belgische Ambassade in Quito, die voortgaan op een telefonisch onderhoud met de secretaris-generaal van het MPD, terwijl dergelijke telefonische informatie niet kan worden gecontroleerd door de Raad van State; dat de verzoekende partijen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts verwijten geen verder onderzoek te hebben gevoerd naar de omstandigheden die het asiel wettigden;

Overwegende dat de verzoekende partijen er zich toe beperken de bewijselementen waarmee de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ter ondersteuning van zijn afwijzende beslissing heeft ondersteund in vraag te stellen; dat zij echter niet aantonen dat de informatie verschaft door de Belgische Ambassade onjuist zou zijn, dat de eerste verzoekende partij langer dan vijf dagen voor zijn vertrek uit Ecuador lid is geweest van het MDP, dat de verzoekende partij politiek actief zou zijn geweest in haar land van herkomst en daarom het voorwerp uitmaakt van vervolgingen; dat de verzoekende partijen er niet in slagen aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de commissaris-generaal, en de gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn; dat een verder onderzoek van het middel de Raad van State zou verplichten de feitelijke toedracht van de zaak te beoordelen;

Overwegende dat het te dezen niet kennelijk onredelijk is vanwege de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om voort te gaan op elementen die hem, op zijn verzoek, ter kennis werden gebracht door een Belgische officiële instantie, die haar taak in volle onafhankelijkheid en objectiviteit uitoefent;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegronnd middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op 10 juli tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

D. LANGBEEN.

E. BREWAEYS.